UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

G ante A

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Solonis qui quo tutior vita eius eſſet ⁊ plus aliquāto reipub. prodeſſet furere ſe ſimulauit.

Furo.as.cum furore concito. Hor.lib.car. Quę ſolet matres furiare ęquarum.

Furiatus.qui ex cauſa furit. Uirg. Non tulit hanc mentem furiata mente corebus.

Furibūdus q̇ vehemēter furit. Sal. Tū ille furibundus qn̄ q̇dē circūuentus inquit ager incendiū meū ruina extinguam.

Furnus.a furno.i.nigre colore pp fuliginem vel pp obſcuritatē quā intus hȝ vt inq̄t porphirius. Locus in quo panis coquit̄. Differtqȝ a clybano q̄ clybanus nobilis eſt: ⁊ q̄ſi puus furnus: teſtuqȝ aliqn̄ tegit̄: ſȝ fere e metallo fit. Interdū ēt ex lapide ꝯſtat: nō tam pani q̄ȝ alijs dapibus coquēdis ſeruiēs Furnus vō ex Cemento ⁊ calce cōſtat magnuſqȝ ⁊ īmobilis eſt Ply. Cortices quoqȝ decuſſi lini clybanis ⁊ furnis p̄bent vſum. Os furni prefurnium dicitur.

Furnaceus.a.um.quod ad furnum pertinet. Idem. Nam furnaceis panibus binas adijciunt libras.

Furnaria abſolute d̄r: ſicut Cenacularia: ⁊ Sagaria. Dr̄ autem quis furnariam exercere qui ex furno paniſqȝ coctura quęſtum facit: vel qui furnos locat ꝯductoribꝰ. Sueto. de Uitel. Cuius filius ſectionibus ⁊ futuris vberius compendiū nactus ex muliere vulgari antiochi cuiuſdam furnariam exercentis filia ęquitem roma genuerit.

Furnarię mulieres vulgo dicuntur furno operantes.

Fuſcina pe.cor.telū tridēs ſiue triſulcū piſcatoriū qd̄ fundo natāria capiat īſigne neptuni erat: vt apud Priapeiā. Neptuni fuſcina telū hoc ēt Rhętiarij ī gladiatorij ludis vtebantur. Iuue. Uicerat hoc mōſtrū manicati fuſcina gracchi.

Fuſcinula diminutiuū parua fuſcina. Hiero.lib.j.R. Habebat fuſcinulam tridentem in manu: ⁊ mittebat eam in lebetem: ⁊ quod leuabat fuſcinula ſibi tollebat.

Fuſcus.a.um.color ſubniger.i.non plene niger: qualis eſt Indorum meridionalium ⁊ ęthiopum color.

Fuſile pe.cor.qd̄ fūdi pōt: ſeu qd̄ fuſum eſt: vl̄ qd̄ pnū ē ad fundendū. Gel. Qui ſūt lenes ⁊ fuſiles ⁊ īportuni locutores.

Fuſorius.a.um.qd̄ ad fuſionē hoc eſt liquefactionem pertinet: ſeu quod funditur: aut fundi poteſt: vt opus fuſorium. Hier. in exo. Formauit opere fuſorio: ⁊ fecit ex eis vitulum cōflatilem. Fuſorium vas in quo metalla liquefiunt. Et ars fuſoria ars fundendi miſcendi tranſmutandiqȝ metalla.

Fuſores qui fundunt.i.liquefaciunt.

Fuſus.a.um.participiū a fundo is. Fuſus fuſi inſtr̄m qd̄ mulieres nendo digitis voluunt: vt eſt illud. Et digiti eius apprehenderunt fuſum. Fuſim aduerbium ſiḡt ſparſim.

Fuſtigo.as.penul.produ.fuſte ſtimulo.

Futo.as.redarguo a quo Confuto ⁊ Refuto. vide in dictiōe refuto. Cato. Futauit vſus eſt pro ſępius fuit.

Futio.futis.effluo: a quo componit̄ Effutio: de quo alibi.

Futile.pe.pro.qd̄ facile fundit. Un̄ vas futile: qd̄ erat latiſſimi oris ex altera parte arctū qd̄ ſtatim poſitū effundebat̄. Utebant̄ eo in ſacrificijs deę veſtę: quaq̄ ad ſacra hauſta in terra nō ponit̄. Qd̄ ſi fiat piaculū eſt. Un̄ excogitatū vas eſt qd̄ ſtare nō poſſet: ſȝ poſitū ſtatim effunderetur. A quo Futiles dicti ſūt qui continere tacenda non poſſunt ſed ea effundūt Apul. Leuis homo ⁊ futilis ac rimarum plenus.

Futuo futuis futui fututū. obſcęnū verbū: qd̄ a fucio deduci videtur. Cum nihil aliud ſit futuere q̄ȝ ſemen effundere.

G Littera muta eſt

Quę in verborū pręſentis mutatur in ct. vt lego lectus. Ago actus. Aliqn̄ ī.ſ. vt ſpargo ſparſi: mergo merſi. Aliqn̄ in x. vt rego rexi. pingo pinxi. Apd̄ gręcos: qd̄ illi per c. ſcribūt: qn̄qȝ nos per g. ſcribimus: vt κυκνος nos cygnus: illi κιβιος nos Gobiꝰ vl̄ gobio

Gaba per ſimplex b teſte Ioſepho lib.v.antiquitatum iudaicarum Galilęę oppidum eſt.

Gabba per duplex bb. Syrię vrbs eſt.

Gabaon.olim metropolis ⁊ regalis ciuitas. Eueorū: ⁊ nūc vt refert Hierony. oſtendit̄ villa eodem noīe in quarto miliario Betelis cōtra occidentalē plagam iuxta rhama: vbi Salomon oblatis victimis diuinū meruit oraculum.

Gabanitę.pe.pro.ſunt populi in Gabaon habitantes.

Gabatę.pe.cor.vaſa concaua edulijs pulmentarijſqȝ aptiſſima Mar. Tranſcurrunt gabatę: volantqȝ lances. Et alibi. Sic implet gabatas parapſideſqȝ.

Gabalus.pe.pro.apud veteres crux ſiue patibulum dicebatur. Uar. Nos barbari q̄ innocētes in gabalum ſuffigimus homines: vos non barbari q̄ noxios abſoluitis.

Gabalum penul.cōmuni oppidum Auernorum in gallia aquitana. Narbonēſi terrę proximū. Hinc gabalici populi apud quos olim fiebat optimus caſeus.

Gabij.orum. Uolſcorꝝ vrbs fuit.lxx.milibus paſſuū ab vrbe diſtans: a Galacto ⁊ Bio fratribus ſiculis condita: ſicut ſcribit Solinus. Ubi latomię pluſq̄ȝ reliqui lapides romę ſuppeditantes. Hinc gabani dicti ſunt homines Gabijs habitantes.

Gabinus.pe.pro.toga quę ſicut docet Seruius ſic in tergū reiecta eſt: vt vna eius lacinia a tergo reuocata hominem cingat. Quo veſtimenti genere vtebat̄ conſul bella indicturus.

Gabriel hebraicę.latine fortitudo dei dicitur.

Gaderes.ciuitas Syrię non longe ab Aſcalone. Ex qua Theodorus rhetoricę pręceptor: qui Strabonis ętate floruit Gadarens dictus eſt.

Gaddes.duę inſulę ſūt ⁊ vtranqȝ tā ſingulari numero gaddeȝ q̄ȝ plurali gaddes appellamus: ⁊ ſūt in fine bethicę: puincię ⁊ in extremo noſtri orbis verſus occidentē vbi Europa ab africa dirimit̄. Uocabulū pęnum eſt qd̄ ſeptum indicat: eo q̄ in morē ſepis circundet̄. Gadis maior inſula quā alij Erythream qm̄ tyrij ab origine eorꝝ orti ab Erythreo mari ferabant̄. Alij approdiſiam quidā Iunonis inſulā vocauere. Diſtat a culpe ſeptingentorꝝ q̄nquaginta ſtad. īteruallo: parua quidē inſula ſed virorꝝ dignitate excellens in qua equeſtris ordinis gaditanos quingentos in vno cenſu numeratos aliqn̄ fuiſſe cōpertū eſt in vno atqȝ perexiguo oppido qd̄ gaddū vocabat̄. In hac īſula geryones habitauerūt: gadis minor inſula hȝ oppidū ciuiū romanorꝝ qd̄ Iulia appellabatur In gadeo erat templū. Herculis honoratū in quo quidā columnas illas eſſe exiſtimant quę Herculis colūnę nuncupātur. Sūt aūt ex ere cubitorꝝ octo. Inde gadditanus.a.um.pe.p. vt mare gadditanū. Et gadditane puellę dn̄r libidinoſę pcaces. Mar. Tā tremulū criſſat tā blandū prurit vt ipſum Maſturbatorē faceret hyppolitū gadditani oriundi ſunt a Tyrijs. vnde Luc. Tyrijſqȝ a gaddibus hoſpes.

Gaddir neutri gn̄is vrbs opulēta in gaddibus: de q̄ Priſ.li.v. ait. Ut alij tradiderūt Tarteſſum hiſpanię ciuitatē quā nūc tyrij mutato noīe gaddir habēt. Ruſus feſtus in deſcriptiōe orbis gaddir p̄ma fretū ſolida ſupminet arce tollitqȝ caput geminis inſerta colūnis. Hęc ꝯtinuiſſa prius fuerat ſub noīe priſco. Tarteſſumqȝ de hinc tyrij dixere coloni. Barbara q̄n etiā gaddes hanc lingua frequētat. Pęnui quippe locū gaddir vocat vndiqȝ ſeptū. Suidas. γα δει ρα τοπος κατα την εσπεριαν μοιραν μεχρι τουτον ελθων ο ηρακλης και μηδυναι μενος διελθειν στηλας παρα ουεγχωρι ων λαβων ιδρισατο.

Gętulia.pars aphricę quę proximos habet garamantes. Inde getulus pe.p. Uirg.lib.iiij. Deſtruat vt captā ducat gętulus hiarbas. Iuue. Cū gętula ducem portaret bęlua luſcū. Ouid. Quid dubitas vinctam gętulo tradere hiarbę: gętuli aphricę populi ſunt aphricam initio libyes haberunt deinde aphri poſtea getuli: poſtremo Numidę.

Gagates nomen fluuij in ſicilia: ⁊ nomē lapidis pręcioſi in eo primū reperti: q̄ȝuis etiā in Anglia abundet. Hic lapis q̄ȝuis rudis ⁊ ruſticus videat̄: diuini tn̄ neſcio quid in ſe hȝ. Ignē enim alit in lacticibus quem ſolo oleo licet extingui. Si q̄s autem aquā ⁊ eius lapidis fruſtula biberit: ſi carnis ſenſerit maculas extemplo emingit: neqȝ cobibere vrinaȝ poteſt. Ar

ſi virgo non cogitur meiere.

Galaad.mons eſt:a quo ciuitas in eo condita:ſortita eſt vocabulum:quam ⁊ accepit de amorreorum manu galaad filius Machir filij Manaſſe.

Galactopotę.pe.p.lac potantes.Col.lib.viij.Quibuſdā nationibus frumenti expertibus victum cōmodat ex quo nomadum getarumq́ꝫ plurimi γαλακτοποται dicuntur.

Galba vermiculus mirę exilitatis:qui naſcitur ī ęſculis a quo qui primus Sulpitiorum cognomen galbę tulit ab exilitate ita vocitatus eſt:ꝗ̃ alij econtrario:ꝙ ꝑpinguis fuerit noīatum ſcribūt.Talē enī galli vocant galbam:alij qđ oppidum hiſpanię fruſtra diu oppugnatū illatis demū galbano facibus ſuccenderit.Nōnulli ꝙ in diuturna valitudine galbeo:hoc eſt remedijs lana inuolutis vteretur.

Galanthis idis.muſtella:a qua piſcis quidam dictus eſt:hęc ⁊ Gale dicitur: ⁊ Galeus.

Galbanus.pe.cor.feminini gn̄is:⁊ Galbanuꝫ neutri.ſuccus eſt ſiue lachryma cuiuſdaꝫ herbe ſil'is ferulę quę in ipſo frutice in ęſtate prorumpit:⁊ multis eſt apta medicaminibus:gręci χαλβανον dicūt:per ch noſtri voc ch in g cōuertunt.Hier. in eccl'iaſtico.Et quaſi ſtyrax ⁊ galbanus ⁊ vngula ⁊ gutta. Lac.li.ix.Hic ebulū ſtridet:peregrinaq́ꝫ galbana ſudant.galbanū in ſtyria gigni teſtis eſt.Ply.li.xij.Qđ ſinceruꝫ ſi vraṫ fugat nidore ſerpentes.Eſt ēt hoc noīe genus veſtimēti delicatorū a colore albano ac ſublucido quod nullos hꝫ pilos. Iuue.Cęrulea inductus ſcutulata ⁊ galbana raſa.Inde galbanatus nomē ſiſe participio formauit.Martial.qđ eſt galbano indutus.Accipiturq́ꝫ pro hoīe molli ⁊ effeminato.

Galbinꝰ a.um.pe.p.mollis ⁊ laſciuꝰ.Mar.galbinos hꝫ mores Tunica quoq́ꝫ galbina a colore dcā ē.Flauius Uopiſcꝰ ī aureliāo.Inter hęc fuit tetricꝰ chlamyde coccea:tūica galbina.

Galbuli:pilę cupſſi.Uar.lib.j.de re ruſ.Quędā ad oriendū ſūt vſq́ꝫ adeo parua vt ſint obſcura vt cupręſſi.Nō enī galbuli qui naſcunṫ.i.tanq̃ꝫ pilę paruę corticę id ſemē his intus primigenia ſemina dedit natura.

Galbeū ornamēti muliebris gn̄s.Galbaneus mali odoris.

Gale:muſtella.Ariſt.li.de aīalibus.Galle quotiēs dimicatura cū ſerpente eſt.Ply.Muſtellę cū anguibus viſę ſūt pugnare quotiēs ſictę ſunt rutę foliū morſu appręhendentes.

Galeus piſcis qui a noſtris etiam muſtella dicitur.Ply.Paſtinacam piſcem venenatum perſequitur galeus.

Galéa.caſſis.a galero quo multi veteres vſi ſunt:a qua galeati dicuntur qui galeis armati ſunt.

Galeola cū accētu ī añpe.vas ſinuoſum a galeę ſil'itudine dictū

Galeote non mō ſtelliones appellanṫ:ſed ⁊ vates quidā in ſicilia ⁊ attica a galeote apollinis filio qui frater Telmeſſi eius traditur qui Telmeſſum vrbem in Caria condiderit oraculo ex Dodone accepto.vnde Aelianus ſcribit Dionyſiū tyrranum galeotas ſolitum conſulere in Sicilia.

Galerus.⁊ galer.pe.p.peleius rotūdus ꝙ in modū galeę eēt factus vt inq̇t Uar.Sta.Et tēperat aſtra galero:accipiṫ interdū pro coma aliena quā ad galeri effigieꝫ formata capiti ita aptare ſolemus vt īternoſci nō q̇at.Hoc apud.Sue.in cali. capillamentū noīatur.Huius diminutiuū eſt galericulus.

Galerita.pe.p.auis quę nūc a lauda dr̄a galeri ſil'itudine Uarro galericū appellat qꝛ plumā elatam in capite habet.

Galeſus.pe.pro.fluuius iuxta Tarentū.Uirg.lib.v.Qui niger humectat fluentia culta galeſus.

Gallus Cybelis ſacerdos:a gallo phrygię fluuio cuiꝰ aquā qui guſtaſſent reddebanṫ inſani.Et galbus galinaceus auis nocturnus vigil quē excitādis in opera mortalibꝰ:rumpēdoq́ꝫ ſomno genuiſſe.ꝓuidētia diuina vr̄.Eſt ⁊ nomē gētis:⁊ nomē viri.ꝓpriū ⁊ fortunā corpis ſig̃t vt inq̇t Quintil.i.caſtratū.Nā tales erāt galli ſacerdotes Cybeles:de q̇bꝰ Aug.li.vij ci.dei.refert:ꝙ iō abſciſſi mr̄i deū ſeruirēt:vt ſig̃areṫ eos q̇ ſemine īdigeāt terrā ſeq̇ oportere q̇ mater deū nominaṫ.

Gallus.a.um.ꝙ ex gallia eſt.Unde galli dicti ſunt qui ex gallia originem habent.

Gallia:regio Europę a candore ppl'i dicta.Gala eniꝫ lac latine dr̄.Nā mōtes ⁊ rigor cęli ab ea parte ſolis ardorē excludūt vt nō eoꝝ corpora colorenṫ:q̇ triplex eſt tonſa.ſ.ſine togata. Comata ⁊ brachata:gallia togata dr̄.Ciſalpina:vt Ply.li.iij. ſcribit Mar.Gallia romanę nomīe dicta togę.Comata cognominaṫ oīs trāſalpina gallia quā in tria pploꝝ gn̄a hiſtorici diuiſerūt.Belgicā.Celticā:⁊ aquitanicā q̇ remonica aſi dicta eſt.Nā a ſcalde ad ſequanā Belgica.Ab eo ad garumnā celtica:eadēq́ꝫ lugdunenſis.Inde ad pyrenei montis excurſum.Aquitania:auguſtus q̇drifariā diuiſit addita Lugdunēſi ꝓuincia.Ammianus in multi iugas ꝓuincias diuiſit vtpote q̇ primā ⁊ ſcḋaꝫ lugdunenſeꝫ:⁊ primā ⁊ ſcḋam aquitanicā faciat gallos celtas noīe regis dictos:⁊ ab eius mr̄is vocabulo galatas ſermo gręcus appellat.Narbonēſis ꝓuincia appellatur pars galliarū Bracata autē dicta eſt a genere veſtium:a gallia ſit gallus.a.um.de quo ante.

Gallicus.a.um.pe.cor.qđ ex gallia eſt:vt arma gallica.

Gallicanus.a.um.idē qđ gallicus:vt gallicanę veſtes.

Gallius.a.um.ſicut gallicus ⁊ gallicanus.Salu.lib.iiij.hiſtori. Due gallię mulieres conuentum vitantes ad menſtrua ſoluenda montem aſcendunt.

Gallogręcia.galatia dicta eſt:a qua Gallogręci.Nā cum galli multitudine abūdantes relicto natali ſolo italiam inundaſſent gręciā impleuerunt Macedoniam occuparunt:in aſiā tranſierunt duce Leonorio qui gallogręciam mixto ex gallis gręciſq́ꝫ vocabulo cognominauerunt.

Gallicia regio hiſpanię quę vt Iuſtinia.refert a Teucro Thelamonis filio.

Galatia gręce γαλατια per ſimplex l regio minoris aſię.Hęc ab oriēte.Cappadociā ⁊ halyꝫ fluuiū ab occidēte bithynniā ⁊ aſiā a meridie pāphiliā a ſeptētriōe pōtū euxiniū:quā oliꝫ galli ex europa veniētes habitarūt:⁊ gallogręcia dicta eſt.

Galatę.pe.cor.ppl'i qui gallaciā habitāt.Hi ꝑmo gomoritę dicti ſūt a gomer iapheth filio vt Ioſephus lib.j.refert:⁊ fratre aiacis q̇ ad ea loca veniēs ibi ſedes poſuit:nūcupata eſt.

Gallina auis nota:a quo noīe deducunṫ hęc adiectiua.

Gallinaceus.a.um.quod ex gallinis eſt:vt pullus gallinaceus Uarro.Gallinaceis enim pullis bis deni dies opus ſunt pauoninis ter noueni.

Gallinaceus ſubſtātiuū ipſe gallus.Poſceniusniger ob vniꝰ gallinacei direptionē decē cōmanipulares q̇ raptuꝫ ab imo comederant:ſecuri ꝑcuti iuſſit.Sic gallinacia:gallina.Uar. Si oua gallinis pauonina ſubijcies cū iam decem dies fouere cępit gallinacia tn̄ deniq́ꝫ ſubijcere vt vna excludant.

Gallinarius ⁊ gallinaria qui ⁊ quę gallinas curat.Plyni.libro decimo.Traditur quędam ars gallinarij cuiuſdam dicētis quid ex quaq́ꝫ eſſet.Uarro.Inter duas hoſtium ſit qua gallinarius curator earum ire poſſit.

Gallinaria inſula eſt in mari thuſco ſm̄ Italiam ꝯtra montes liguſticos:vintimilliū albumingauiū.Alijs ab his villaticis inuectis a nautis ibi feris factis inuſitatis:vt inq̇t Uar.li.iij. de re ruſt.a gallinis ruſticis appellata.Eſt ⁊ ſylua gallinaria Cumis vicina:de qua Cicero ad pętum.Q.Cęparius obuiā mihi fuit in ſylua galinaria:de hac Stra.Item ſcribit.Hoc quoq́ꝫ in ſinu fruticoſis virgultis frequens ⁊ arboribus ſylua eſt multis porrecta ſtadijs aquarum indigna.

Gallinariū:locus in quo moranṫ gallinę.Col.li.ix.Gallinaria ꝯſtitui debent parte villę quę hibernum ſpectat orientem.

Gallicinium:pars noctis appellata eſt qua galli cantāt:quę eſt quarta caſtrenſis vigilia.

Gallo.as.inſanio.Uar.Et deā gallātes vario retinebāt ſtudio

Gallulo as.pe.cor.pubeo.a quo gallulaſco:pubeſco:ꝙ pubeſcētes vocem grandiorē ad galli gallinacei ſimilitudinē faciant Neuius Cuius vox gallulaſcit.

Galla fructus quercuū.Gręci quoq́ꝫ gallaꝫ lac noīant vn̄ ⁊ galli ſcḋm aliquos dicti ſunt quaſi lactei:gallam bibere ac rugas conducere ventri quaſi ait Lucil.parſimonia eſſe vtendum:neq́ꝫ gulę indulgendum:ventremq́ꝫ coarctandum.

Gallaici:ſiue galleci:hiſpanię populi ſūt gallis finitimi.Mar. Ne quę gallaico linuntur auro.

Galilea.pe.p.nomē duarū regionū:ex q̄bus vna galilea gētiū vocat᷑ vicina tyrioꝝ finibus vbi ⁊ Solomon viginti ciuitates donauit Hyrā regi tyri in ſorte trib⁹ neptalim:altera galilea dr̄ erga Tyberiadē ⁊ ſtagnū geneſareth ī tribu Zabulō galilea teſte ply.ſyrię arabię atq3 ęgypto ↄiūgit᷑.terra ferax.

Galenus.pe.pro.nomen medici excellētiſſimi ex pergamo aſię vrbe qui vulgo Galienus dici ſolet barbare ⁊ inepte:nam ελληνιςῒ γαληνος λεγεται απο του γαλακτος ωσεγωοἱ ωμαι τουτεςι λευκοτήτος.Quo noīe etiā dictus eſt imperator romanus.

Gallumbri populi qui nunc romandioli vocantur.

Gamma gręce latinę lr̄a γ quę apud nos ſignificat g.

Gamale.pe.cor.vrbs in iudęa.Joſeph⁹.Syrię habitatio q̄daꝫ fuit gamale.Sue.in Tito gamales appellat.Tarichiā inquit ⁊ gamalē vrbes validiſſimas iudeę in poteſtatē redegit.

Gammarus.pe.cor.aquaticū animal ſimile Cancri:vel vt quidam putant ipſe cancer cū bina brachia denticularis forcipibus ad caput porriguntur concoctus fit rubeus.Mar.Con color in noſtra gāmare lance rubes.

Gamos gręce:latinę nuptię.Hinc compoſita ſūt agamus: monogamus:bigamus:digamus:trigamus: q̄drigamus:octogamus.Hiero.contra Joui.Nō damno digamos : imo nec trigamos ⁊ ſi dici poteſt octogamos.

Gamphaſantes populi in libia ſine vllis veſtibus viuētes.qui ſicuti ſcribit Pompo.a prelijs abſtinent:cum nec tela iacere aut vitare noſcant.Jdeoq3 obuios fugiunt.

Ganea.ę.⁊ ganeū.Lupanar meretricū:guloſoꝝ diuerſorium ⁊ popina q.ſ.ſit in terra nō vt cęnacula ſuperius.Eſt enī loc⁹ abditus ⁊ velut ſubterrane⁹ vinolētię ⁊ libidini aptus.Ter. in adel.Ubi ego illū quęrā:Credo abductū in ganeū . Col. in plo.Mox deinde vt apti veniamus ad ganeas quotidianam laconicis cruditateꝫ excoquimus.Ply.tū videt᷑ innuere popinas eſſe in quibus vnctoria edulia conficiebantur:⁊ pro ipſa ingluuie cibariiſq3 Aut enim de porco lib.viij.Neq3 alio ex animali numeroſior materia ganeę.

Ganeones.Eluones qui ganea frequentant.Juuena.Sed laudem ſiliquas occultis ganeo pultes.

Ganges.is.⁊ gangetis.Jndię fluuius maximus . Alio nomine phyſon a grecis dictus:de paradiſo exiens:quem alij incertis fontibus vt nilum:rigantēq3 vicina eodem modo ferunt Alij in Scythicis naſci:ipſamq3 idiam ſecare dixerunt: flue req3 ī eum.xxx.amnes.Minimas gangis latitudo per octo millia paſſuum:maxima per.xx.patet.Altitudo vbi vadoſiſſimus eſt menſuram centum pedum implet.Dictus ganges a gāge ęthiopum rege vt ait Suidas.Ouid.lib.iiij.met.Decolor extremo qua cingitur india gange. Hinc.

Gangeticus.a.um.Col.lib.ix.Jam nunc gāgeticas ⁊ ęgyptias auis temulenter eructant.Arrianus lib.v.de geſtis.Alexandri mag.αυ ταξι λα ο αλεξανερος αφικετο πολιμεγαλην και ευδαιμονα τιν μεγιςιν του μεταξυ ινδευ τεποταμου και υδασπου και εκαι οπορος βασιλασος ορωον αλεζανδρον.

Gange es.eſt vrbs Jndię regia.

Gangaridę vt inq̄t Curtius populi inter aſſyrios ⁊ Jndos iuxta gangem qui nouem hoſtijs effluit.

Gangrena.cū.ę.diph.Caro eſt emortua ex vlcere vel inflāmatione ac rubore.Subalbeſcit auteꝫ primo:demū atra fit ſenſu amiſſo in ꝑminentibus mēbris.i.inter vngues ⁊ alas ⁊ inguina.Et in ſenibus fere atq3 his quoꝝ corpus mali hintus eſt.Lucil.lib.j.ſaty.Serpere vti gangręna malo.

Ganglion.ſiue ganglion genus morbi in capite cū humor quidam includitur.De quo.Colu.lib.vij.Eſt ⁊ ganglion vt docet Paulus nerui alicuius vel exitu:vel ex laſſitudine cōtortio.Multis quidē oīno partibus corporis ſꝫ pręcipue mollibus:vt in extremitate manuum atq3 pedibus.

Gannio.is.nui.vl᷑ gannij.itū.Gannire ꝑprie canes dr̄ cū murmure:vel quaſi plorando ↄqueri videt᷑.Jnde gānitio ⁊ gannitus.Luc.Longe alio pacto gannitu vocis adulant:⁊ cū deſerti baubant in ędibus aut cū plorātis fugiunt ſūmiſſo corpore plagas.Jnde ad hoīes tranſlatū.Ter.in adel.Quid ille gannit:q̄d vult:Huius cōpoſitū eſt Ogānio de quo infra.

Garamantes.ꝑpl̄i libyę pſyllis finitimi a garamante Apollini filio cognominati q̄ ibi garāma oppidū ex ſuo noīe cōdidit. A quo garamantius.a.um.⁊ garamantis.Jdis.Fuit ⁊ alius garamantes rex cuius filiā garamātida.Juppiter apud bragadam fluuium compręſſit ⁊ ex ea genuit Hiarbam.

Garganus.pe.pro.mons in apulia.Luc.li.v.Apulus adriacas exit garganus in vngas.

Gargara.pe.cor.mutationē lr̄ę a κάρα κάρας.i.caput capitis i.altitudinis altitudo καρκαρα capita:vnus eſt ex collibus montis Jdę.Eſt ⁊ oppidū huius noīs poſitū in imis radicibus idę montis.Et de fluentibus inde humoribus Gargara irrigant᷑:fiuntq3 feraciſſima:apud hanc ciuitatem tanta erat frugum copia:vt qui magnū cuiuſq3 rei numerū valet exprimere pro multitudine īmenſa nominaret.vnde Ouid. Gargara quot ſegetes quot hꝫ methymna racemos. Dicit᷑ ⁊ gargarus numero ſingulari.Strab.li.xij.Gargarus in ſuperioribus ide partibus locus oſtenditur:a quo gargara dicunt᷑ Aeolica ciuitas gręci γαργαρων neutro genere dicūt.Sūt ⁊ gargara in Myſia ſūt qui Gargarus dici velint απο του γαργαριξειν τας πηγας.ideſt ab emittendis fontibus. Ouid.Creberrima fontibus ida.

Gargariſſo.as.ſicut ſonat Ply.lib.xx.Sedat anginas cū melle ac hyſopo ex aceto gargariſſatū:apud grecos γαργαριξω Fit aūt Gargarizatio in ſūmo gutture. Et gargarizare ſępe ad gurgulionē.i.guttur reuocare.Et duplici mō conſtruit᷑. Nā res qua ſępe guttur alluit᷑ in noīatiuo plęrūq3 in abltō ponitur Ply.lib.xx.Uoci ſuccus ſub certamine vtilis:⁊ qui gargarizat᷑ vna tumēte adiectamēta. Cor.li.iiij. Jn vetuſto capitis dolore cōmunia ſūt ſternutamēta excitare inferiora vehementer refricare gargarizare his q̄ ſaliuā mouent.

Garrio.is.garrui.vel garri.itum inepte loquor. Cice.lib.ij.de ora.Nam ⁊ ſcęculis multis ante gymnaſia inuenta ſunt q̄3 in his philoſophi garrire cęperunt.

Gariophylū flos garofolus nomen nec gręce nec latine habet.

Garruli pe.cor.ꝑprie dr̄ vt inq̄t Aug.q̄ vulgo v̄boſi appellāt᷑ accedēte lętitia nec valētes nec volētes tacere.Et garrulę dicunt᷑ aues canore ⁊ hilares.Uirg.Garrula quē tignis niduꝫ ſuſpēdit hirūdo.Garrulus etiā dicit᷑ Cordatus.Uarro. Jn hac ciuitate cum regnabat Diony.homo garrulus ⁊ acer.

Garridito.as.pe. correpta. Jdem quod Gario.Uarro . Quid nam garriditatis diceres o fortuna.

Garum apud Col.liquamen eſt ex piſce factum.

Garūna.fluuius per tribus amplificatis amnibus ꝑ bituriges ⁊ ſantones galicā vtrāq3 gētē effluit. Eſt eniꝫ in gallia narbonēſi terminans aquitanos.Diſtat a Narbone ſtad.octingentis.Delabitur ex pyreneo ⁊ in occeanum excurrit.

Gaſter:ſeu gaſteriū.gen⁹ vaſis cuius formā alij aliter accipiūt.

Gaſtrimargia pe.pro. nimia ingluuies : vt apud Ariſt. in eth. gaſtrimargus guloſus.

Gaudium eſt affectio animi alicuius pręſentis boni opinione concepta.Cuius diminutiuū ē gaudiolū:⁊ ↄpoſitū gaudiloquus pe.cor.qui cū gaudio loquit᷑:vt apud Plau.Dictū gaudium quaſi gaudium.gręci enim γαυρον lętum dicunt.

Gaudeo es.gauſus.gaudium habeo de bono proprio:quandoq3 etiam de bono alterius:ſed intrinſecus.Lętari v̄o extrinſecus Conſtruitq3 gaudeo diuerſis modis. Nā quādoq3 ſine appoſito:vt gaude ⁊ lętare quandoq3 cum datiuo. Cice. Mihi gaudeo:tibi gratulor. quādoq3 cum ablatiuo. Uirg. Numero deus impare gaudet.quandoq3 cū ablatiuo mediāte in. Ci. Lētulo. Jn moleſtia gaudeo:quādoq3 mediāte de. Hiero.ad Helio.gaudebo de aſcenſu : ſed timebo de lapſu. aliquando gaudere eſt valde cū delectatione q̄ȯ vulgo dici ſolet godere:⁊ conſtruit᷑ cum accuſatiuo. Hiero. in prolo. Job. Beatū Job qui adhuc apud latinos iacebat in ſtercore ⁊ vermibus ſcatebat errorum integrum imaculatūq3 gaudete.i.cum gaudio perguſtate.Terē.in adel. Hunc ſcio mea ſolide ſolum gauiſurum gaudia.i.perguſtaturum.Ci. pęto.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

In theatrum Curionis. Hortenſius itroiſt puto vt ſuũ gaudium gauderemus. Aug.lib.viij.con.imperſonale iter vſus eſt tantus auctor. Vñ inqt cũ multis gaudetur ⁊ in ſingulis vberius gaudiũ eſt: qꝛ ſeruefaciũt ſe ⁊ flãmant in alterutro. Et alibi. Multũ inter ſe hęc duo gaudia differũt: ſũtqꝫ oĩno ↄtraria. Vñ gaudet in ſeculo nõ gaudet in dño. Huius verbi cõpoſita ſunt. Congaudeo qđ ſimul gaudeo. Amb. Congaudete mecũ ⁊ congratulamini. Adgaudeo. Lactã.lib.iiij. Ego eram cui adgaudebat: hoc eſt quaſi applaudebat.

Gaudere in ſinu: prouerbialis locutio quã ⁊ poetę vſurpant. Qđ ſigt ſecum ⁊ cum ſuis letari. Cice.lib.iij.tuſ. Vñ plauſibilia non hęc ſunt: vt in ſinu gaudeant glorioſe loq̃ deſinant. Tibul. Qui ſapit in tacito gaudeat ille ſinu. Proper. In tacito cohibe gaudia clauſa ſinu.

Gauleon teſte Solino libyę obiacens in qua ſerpens neqꝫ naſcitur neqꝫ inuectus viuit: paliuſqꝫ eius quocunqꝫ gentium iactus angues ⁊ ſcorpiones perimit.

Gaulus nauis genus parui ⁊ rotundi.

Gaurus mons. Campanię.

Gauſape.pe.cor.militare ſtramentũ vtrinqꝫ villos habens vel vna tñ e parte qđ pro lecto in caſtris ſternebat. Ply.li.viij Antiquis torus e ſtramẽto erat qualis nunc in caſtris gauſape. Nunc ponit pro panno quo mẽſa ſternitur. Declinat aũt hoc gauſape: antiquiſſimi hic Gauſapes ⁊ hęc gauſapa: ⁊ hoc gauſapũ: vnde in plurali gauſapa. Perſius. Iam chlamydes picti iam lutea gauſapa captas. Caſius ad Mecęnatem. Gauſapo purpureo ſalutatur. Inde gauſapina.

Gauſapina.pe.correpta genus veſtis. Mar. Menſe vel auguſto ſumere gauſapinas.

Gaza dictio perſica: ⁊ numero ſingulari ſigt oẽ qđ poſſidemus Pompo.mela. Gazam perſę ęrariũ vocãt. Curtius. Igitur q̃ſi parũ munimentis oppidi fidens ante ſolis ortũ pecuniaꝫ regiã gazam perſę vocãt: cũ pręcioſiſſimis rex efferri iubet ſimulans fugã. Inde nomen eſt gaze ciuitati eo ꝙ Cambyſes illuc belli ⁊ opes ⁊ pecuniã intulerat: hęc eſt Euchorꝫ ciuitas in q̃ habitauere cappadoces priſtinis cultoribus interfectis: apud veteres terminus erat cananeorꝫ iuxta ęgyptũ: ceciditqꝫ in ſortẽ tribus. Iudę: ⁊ eſt vſqꝫ hodie inſignis ciuitas paleſtinę vt ſcribit Hiero. a q̃ Gazeus.a.um. qđ ẽ ex Gaza vrbe Et gazeticus: gazetica um. Gaza vrbe pſica: vbi nobiliſſima vina vel vt Pompo. ait mella. Sidonius ad fauſtum. Vina mihi non ſunt gazetica chia falerna. Suidas. γαζα γαρ θησαυρος λεξισ μηδικη και πολισ αλλη εστι φοινικης ο πολιτης γαζαιος.

Gazophylaciũ: cũ c nomẽ cõpoſitũ ex dictiõe pſica ⁊ gręca φυλαττω και φυλασσω λεγεται qđ ẽ cuſtodio: q̃ſi locus ille dicat eſſe in quo opes recundunt. Aug.in ps. Gazophylaciũ arca vbi colligebant ea q̃ ad indigentiã ſeruorꝫ dei mittebãt. Amb.ad ſtudiũ. Quid ẽ Gazophylatiũ: Collatio fidelium: ſumptus pauperꝫ requies egenorꝫ iuxta qđ ſedens chriſtus vt habes ſm Lucam duo ęra mulieris viduę diuitum muneribus cenſuit pferenda. Sigt ⁊ capſam q̃ res pcioſiores ⁊ ſecretę in primis ſcripturę ſeruant: vñ ſcrinarij ſecretarij: quos ẽt a ſecretis dicimus: vt ſcribas ab epiſtolis.

Gęomantia pe.p.diuinatio ex terra γαια και μαντεια.

Gęometer ⁊ gęometra pe.cor. terrę mẽſurator. g̃ci γεωμετρης μετρον menſura. Geometria terrę menſuratio dr. Et gęometria quidẽ ſcientia eſt mathematica ſicut aſtrologia muſica ⁊ arithmetica quę in numeros ac formas diuiſa eſt: quã oratori neceſſariam eſſe autumant eruditi.

Gęorgius nomẽ viri propriũ quo apđ nos colonus ſignificat: gęorgia agricultura gęorgica q̃ ad agrorꝫ cultũ pertinent εργον opus. γαιας terrę. gęorgi ppl'i ſcythici agros ĩ colẽtes.

Gębalena regio in finibus eleutheropoleos.

Gębuſeus filius canaan: a quo gebuſei dicti ſunt qui hieruſalem habitauerunt.

Gębenna: mons qui hodie dicitur mons geneuerę. Lucr. Caua pendentes rupe gebennas.

Gędaon: nomen proprium iudicis iſrael qui occidit Oreb. zeb. zebee ⁊ Salmana.

Gędroſia: regio maioris aſię.

Gęenna hoc nomen ppriũ inquit Hiero. a ſaluatore nr̃o ponit Queramus quę ſit ſermonis huius occaſio. Erat idolũ Baal iuxta hieruſalẽ ad radicẽ montis Mora in q̃bus Siloa fluit. Sed notandũ eſt ꝙ idolum producit penultimã contra conſuetudinẽ ignari vulginam gręce ſcribitur per ω mega ⁊ ει diphtongũ in principio ſi quis aũt corripiat idola dicta dei barbare loquit ⁊ fatue pnunciat. Hęc vallis ⁊ parua campi planicies irrigua erat ⁊ nemoroſa plenaqꝫ delicijs ⁊ lucus in ea idolo ↄſecratus. In tantã autez ppl's iſrael venerat dementiã vt deſerta templa vicinia ibi hoſtias ĩmolaret vt vigorem religionis delicię vincerent: filioſqꝫ ſuos incenderẽt demonibus vel initiarent. Et appellabat locus ipſe geennõ i. vallis filiorꝫ eennon hoc regũ volumen ⁊ per alipomenon: ⁊ hieremias pleniſſime ſcribunt. Et cõminatur deus ſe locũ ipſum impleturꝫ cadaueribus mortuorꝫ vt nequaq̃ topheth ⁊ babal ſed vocetur polyandrum. i. tumulus mortuorꝫ. Futura ergo ſupplicia ⁊ pęnę perpetuę quibus peccatores cruciãdi ſũt huius loci vocabulo denotant. Duplicẽ aũt eſſe geennam nimij ignis ⁊ frigoris in Iob pleniſſime legitur.

Gęla. fluuius in ſicilia a quo ⁊ gela vrbs nomen hꝫ. Virg.lib.iij Immaniſqꝫ gela fluuij cognomine dicta. Syrius. Venit ab amne trahens nomen venit ⁊ heſa. Suidas. γελα πολις σικελιας καλειται δε απο ποταμου γελα επωνομαζεται η πολις ο δε ποταμος ονομαζεται ουτως οτι πολλην γονυνα ταυτην γαρ τη ο πι κωων φονι και σικελωον γελαν λεγεσθαι η απο γελωνος του αικς και υμαιρου υο εθνι κον γελαιος ουμ γελωος.

Gęlaſini.pe.pro. dentes anteriores quos ridendo oſtendimus γελαω γελω eſt rideo. Et gelaſini lineę quę ridendo efficiunt. Martia. Nec grata eſt facies cui gelaſinus abeſt. Et gelaſini dicunt minimi qui geſticulatione faceta populũ oblectant: vnde gelaſinius ille plautinus riſionibus ⁊ falſis dicterijs populuꝫ prolęctat. Et dum facit vt ab omnibus rideatur: irridetur. Vnde eſt plautini illud. Caue ex gelaſino fias catagelaſinius hoc eſt deridiculus.

Gęloi campi in ſicilia apud Gelã fluuiũ. Virg. Campiqꝫ geloi.

Gęloni vel gelones: ppl'i ſcithici interius habitantes ⁊ agathyrſis proximi: a gelono herculis filio. Hi ſolebant ſe pingere. Virg. Pictoſqꝫ gelonos. Luca.lib.iiij. Maſſagetes quo fugit ęquo forteſqꝫ geloni. Hi nunc getę dñr ſiue Tartari qui Tartari corrupto vocabulo vocant. Sanguineꝫ equinũ cũ lacte mixtũ bibunt. Virg. Biſaltę quo more ſolent: acer gelonus cum fugit in rhodopen atqꝫ in diſerta getarũ ⁊ lac cõcretum cum ſanguine potat ęquino.

Gęlboe: montes alienigenarum in ſexto lapide a Sintopolitum quibus etiam eſt vicus grandis qui vocatur gelbos.

Gęlu ppꝛie glacies: dictũ απο του λυειν hoc ẽ a ſoluẽdo terrã. Nã glacie pſciſſa terra reſoluit. Aliqñ tñ ponitur pro frigore. Vñ gelidũ frigidũ dicimus. Dicit etiaꝫ hoc gellũ ⁊ hic gelus. Luc.lib.v. Aſſiduoſqꝫ gelli caſus mortalibus aufert. Et lib.vj. Demittit quaſi ſępe gelũ quod continet in ſe.

Gęlicidiũ: ipm gelu. Col. Vt prius ↄualeſcant radices frumentorꝫ q̃ hibernis imbribus aut gelicidijs pruiniſue infeſtent.

Gęlo.as. Ply.lib.xvij. Si protinus editis fructibus gelatio magno conſecuta eſt etiaꝫ paucis diebus necat. Iuue. Pauidoqꝫ gelantur pectore. Hinc componuntur Congelo ⁊ Regelo penultima correpta. Columella lib.j. Oleum quod minus puenit ſi congelatur fraceſcet.

Gęlaſcere eſt i gelu aſtringi. Gellius. Vina rarent ↄgelaſcunt.

Gęlabile: quod gelu durari poteſt. Gellius. Cur fluuiorꝫ ⁊ fontium aquę gelu durentur mare omne congelabile ſit.

Gęllidus. gelida. geliduꝫ.pe.cor. frigidus. Hinc componuntur prę gelidus: ⁊ egelidus quod ſignificat id quod non eſt calidum neqꝫ frigidum. Nam e qñqꝫ priuatione denotat q̃uis Ser. pro valde frigido expoſuerit. Sue. de Aug. Vngebat ſępius: ſudabat ad flãmam: deinde pfundebat egelida aqua